Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 42. 1937.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Paweł Świtała — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 23 października 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego
z dnia 29 września 1937 r.
w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okrężnego w gminie Janów.

Na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz, 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam zgodnie z uchwałą rady gminnej w Janowie z dnia 11 grudnia 1936 r., że w gminie tej na prowadzenie przemysłu okrężnego, wymienionego w art. 45 L. 1 prawa przemysłowego, potrzebne jest osobne zezwolenie (wiza) właściwej władzy przemysłowej t. j. Starostwa w Katowicach, o ile licencja wydana jest przez inną władzę przemysłową.

Zarządzenie to ogłasza się w Gazecie Urzędowej Wojew. Śląskiego i w Monitorze Polskim.

Nadto zarządzenie to winno być uwidocznione na tablicy urzędowej gminy Janów przeznaczonej na obwieszczenia.

Wojewoda Śląski:
w z.:
(—) Dr. Saloni,
Wicewojewoda

(Przedruk z G. U. W. Śl. Nr. 42 z dnia 15. X. 1937 r.)

ZARZĄDZENIE
POLICYJNO-WETERYNARYJNE
Dyrekcji Policji w Katowicach
z dnia 30 września 1937 r.
w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń.

Wobec urzędowego stwierdzenia pomoru i zarazy świń w Makoszowach i Szopienicach uzupełnia się tut. zarządzenie z dnia 21 września 1937 r. (Gazeta Urzędowa Wyjewództwa Śląskiego Nr. 40 poz. 296 (w § 1 ust. 1 i w § 2 ust. 1 i 2) — jak następuje:

§ 1.

1) Do zagród zapowietrzonych pomorem i zarazą świń włącza się w gminie Makoszowach zagrodę przy ul. Mickiewicza 135 oraz w gminie Szopienice zagrodę przy ul. Rejtana 26 i 30, Dworcowa 27, Łęg 1 i Warszawska 34.

2) zaś do
a) okręgu zapowietrzonego i b) okręgu zagrożonego:
a) całą ulicę Mickiewicza,
b) całą ulicę Hallera,
w Makoszowach.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Za Dyrektora Policji:
(—) Kutzner,
Wicedyrektor.

(Przedruk z G. U. W. Śl. Nr 42, z dnia 15. X. 1937 r.)

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Przemysłu i Handlu.
Nr. PH. 154. Katowice, dn. 4 października 1937 r.

KOMUNIKAT

w sprawie wskaźnika drożyźnianego.

Komisja Parytetyczna do ustalenia wskaźnika drożyźnianego ustaliła na posiedzeniu w dniu 2 października 1937 r. następujące zmiany w kosztach utrzymania rodziny robotniczej od dnia 31. VIII. 1937 r. do dnia 30 września 1937 r.

A. Suma kosztów wyżywienia, oświetlenia, opału i mieszkania:

w dniu 31 sierpnia 1937 r. . . . . . 120,34 zł.
w dniu 30. września 1937 r. . . . . . . 119,80 zł.

różnica: 0,54 zł.

czyli zniżka 0,44 %

B. Suma kosztów odzieży, bielizny i obuwia:

bez zmiany (zł. 21,02)

C. Łączne koszta utrzymania (A i B):

w dniu 31. sierpnia 1937 r. . . . . . 141,36 zł.
w dniu 30. września 1937 r. . . . . . . 140,82 zł.

różnica: 0,54 zł.

czyli zniżka 0,38 %.

A. Suma kosztów wyżywienia, oświetlenia, opału i mieszkania:

L. p.	Przedmiot	Norma	Cena za 1 kg jednostkę z 31. 8. 1937.	Koszt ogólny w/g. cen z 31. 8. 1937.	Cena za 1 kg jednostkę z 30. 9 1937.	Koszt ogólny w/g. cen z 30. 9. 1937.
1	Chleb żytni . .	47 kg	0,36	16.92	0,36	16,92
2	Mąka żytnia . .	4 „	0,38	1,52	0,38	1,52
3	Krupy, grysik, kasza, strączk. . .	11 „	0,62	6,82	0,62	6,82
4	Kartofle	70 „	0,10	7,00	0 08	5 60
5	Warzywa . . .	15 „	0,29	4,35	0,27	4,05
6	Wołowina . . .	2,5 „	1,50	3.75	1 50	3 75
7	Wieprzowina . .	0,5 „	2,00	1.00	2 00	1.00
8	Słonina wędz. . .	1,5 „	2,40	3,60	2,40	3,60
9	Margaryna . . .	1,5 „	2,80	4,20	2.80	4,20
10	Masło	1,5 „	3,20	4 80	3 40	5,10
11	Smalec wieprz. .	1,5 „	2,40	3,60	2,60	3,90
12	Śledzie solone .	10 szt	0,10	1,00	0,10	1,00
13	Wątłusz (zastęp. wołowinę) . . .	1,5 kg		1.00		9,30
14	Owoce suszone .	3 „	3,10	9,30	3,10	1,00
15	Ser krowi . . .	1,75 „	0,80	1 40	0,80	1 40
16	Mleko niezbier. .	28 litr.	0,26	7,28	0,28	7,84
17	Cukier	3,5 kg	1,00	3.50	1,00	3,50
18	Jaja	10 szt.	0,08	0,80	0,08	0,80
19	Węgiel kamien. .	2 ctr.	1,40	2,80	1,40	2 80
20	Gaz do kuchni .	15 m³	0,36	5.40	0,36	5,40
21	Gaz do oświetl. .	7,5 „	0,36	2,70	0,36	2,70
22	Elektryczność . .	2,5 kwg.	0,58	1,45	0,58	1,45
23	Mieszkanie . . .	2 pokoje z kuchnią		26,15		26,15
				Razem		119,80

A. Suma kosztów wyżywienia, oświetlenia, opału i mieszkania:

w dniu 31. sierpnia 1937 r. . . . . . 120,34 zł.
w dniu 30. września 1937 r. . . . . . . 119,80 zł.

różnica: 0,54 zł.

czyli zniżka 0,44 %.

B. Suma kosztów odzieży, bielizny i obuwia:

bez zmiany (zł 21,02)

C. Łączne koszta utrzymania (A i B):

w dniu 31. sierpnia 1937 r. . . . . . 141,36 zł.
w dniu 30. września 1937 r. . . . . . . 140,82 zł.

różnica: 0,54 zł.

czyli zniżka 0,38 %.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Kulczycki Julian,

Radca.

(Przedruk z Gaz. Urz. Woj. Śl. Nr. 42 z dnia 15 października 1937 r.)

PISMO OKÓLNE

z dnia 30 września 1937 r.

w sprawie organizacji obchodu „Dnia Oszczędności".

(Nr SG. 40-719-1)

Do
P. P. Wojewodów

W dniu 31 października rb. dorocznym zwyczajem obchodzony będzie międzynarodowy „Dzień Oszczędności", poświęcony propagandzie i krzewieniu idei oszczędności wśród najszerszych warstw społeczeństwa.

Z inicjatywy „Centralnego Komitetu Oszczędnościowego Rzeczypospolitej Polskiej" który zajął się zorganizowaniem „Dnia Oszczędności" na terenie Rzeczypospolitej, mają powstać komitety lokalne w miastach prowincjonalnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie niezbędnych zarządzeń podległym im władzom państwowym i samorządowym, zmierzających do poparcia z ich strony powyższej akcji.

Jednocześnie Ministerstwo zaznacza, że akcja propagandy oszczędności powinna posiadać charakter „bezimienności", to znaczy powinna się odbywać z pominięciem indywidualnej propagandy na rzecz poszczególnych instytucyj oszczędnościowych, a to w celu zaakcentowania przede wszystkim samej idei oszczędności, jako takiej, tudzież jej roli i znaczenia dla jednostki, społeczeństwa i Państwa.

(—) Korsak

Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z Dz. Urz. M. S. W. Nr 27 z dn. 10 X. 1931 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 31 sierpnia 1937 r.

o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

(Dokończenie z nr. 41)

§ 13. (1) Zezwolenia na sprzedaż wyrobów tytoniowych wygasają w razie:

1) nierozpoczęcia sprzedaży w ciągu dwóch miesięcy od terminu określonego w zezwoleniu,
2) śmierci osoby której wydano zezwolenie,
3) zrzeczenia się zezwolenia przez osobę, której zostało wydane,
(4) upływu okresu czasu, na jaki wydano zezwolenie.

(2) Zezwolenia na sprzedaż wyrobów tytoniowych mogą być cofnięte bez uprzedniego wypowiedzenia w razie:

1) gdy bez zgody urzędu skarbowego, akcyz i monopolów państwowych sprzedaż nie jest wykonywana dłużej niż przez 7 dni,
2) ujawnienia, że sprzedaż wyrobów tytoniowych nie jest wykonywana na własne ryzyko i rachunek posiadacza zezwolenia,
3) gdy ogłoszono upadłość posiadacza zezwolenia,
4) gdy zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności, wymienione w § 11 lit. d — g, które wykluczają daną osobę od otrzymania zezwolenia,
5) gdy wyroby tytoniowe są sprzedawane po cenie innej niż ustalona przez Ministra Skarbu,
6) gdy posiadacz zezwolenia uniemożliwia lub utrudnia władzom nadzorczym przeprowadzenie kontroli przedsiębiorstwa sprzedaży.

(3) Zezwolenia na sprzedaż wyrobów tytoniowych mogą być cofnięte za wypowiedzeniem co najmniej trzymiesięcznym po stwierdzeniu naruszenia przez sprzedawcę przepisów o monopolu tytoniowym i o sprzedaży wyrobów tytoniowych, jeżeli to naruszenie nie daje podstawy do cofnięcia zezwolenia bez wypowiedzenia.

(4) Orzekanie w sprawach wygaśnięcia i cofnięcia zezwolenia na drobną sprzedaż wyrobów tytoniowych zarówno jak i w innych sprawach z prowadzeniem takiej sprzedaży związanych należy w pierwszej instancji do urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

§ 14. (1) Odwołania od orzeczeń urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych wydanych w sprawach wymienionych w § 13 ust. (4) rozstrzygają właściwe izby skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski, Wydział Skarbowy). Orzeczenia izb skarbowych rozstrzygające te odwołania są ostatecznie w administracyjnym toku instancyj.

(2) Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych najpóźniej w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia.

(3) Wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

§ 15. Wszyscy sprzedawcy wyrobów tytoniowych obowiązani są:

1) sprzedawać wyroby tytoniowe w dniach i godzinach określonych dla handlu, zależnie od jego rodzaju, przez władze administracyji ogólnej,
2) utrzymywać stale na składzie zapas wyrobów tytoniowych w ilości i doborze, ustalanym przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego,
3) wyłączać ze sprzedaży wyroby tytoniowe uszkodzone, zepsute lub nieświeże,
4) okazywać na żądanie nabywców obowiązujący cennik wyrobów tytoniowych,
5) umieszczać zewnątrz lokalu (sklepu, kiosku, budki itp.) wywieszkę sporządzoną według załączonego wzoru (załącznik Nr 2): przepis ten nie dotyczy sprzedawców prowadzących „domową“ sprzedaż wyrobów tytoniowych,
6) posiadać książkę rewizyjną, służącą do zapisywania uwag organów nadzorczych z przeprowadzonej kontroli,
7) prowadzić księgę przychodu i rozchodu wyrobów tytoniowych (drobni kupcy mogą prowadzić tylko księgę przychodu wyrobów tytoniowych),
8) udzielać organom nadzorczym wszelkich wyjaśnień, związanych z wykonywaniem sprzedaży wyrobów tytoniowych i ułatwiać im sprawdzenie ksiąg i posiadanych zapasów,
9) zabezpieczać wyroby tytoniowe od wpływów ujemnie działających na ich jakość np. przez wydzielanie silnej woni lub wilgoci.

§ 16. (1) Wyłączone ze sprzedaży zgodnie z przepisami § 15 punkt 3) wyroby tytoniowe sprzedawca może zwrócić za pośrednictwem tego sprzedawcy, u którego były zakupione, Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu za 45% ich wartości według cen obowiązujących w chwili odstąpienia, o ile dotyczy to cygar, i za zwrotem 65% ich wartości, o ile to dotyczy innych wyrobów tytoniowych.

(2) Należność przypadającą z tytułu przewidzianego w poprzednim ustępie zwrotu Polski Monopol Tytoniowy uiszcza wyrobami tytoniowymi.

§ 17. (1) W razie zmiany cen wyrobów tytoniowych drobni sprzedawcy mogą je sprzedawać jeszcze po dawnych cenach w ciągu 10 dni od dnia obowiązywania zmiany.

(2) W razie obniżenia ceny wyrobów tytoniowych Polski Monopol Tytoniowy wyrówna wyrobami tytoniowymi hurtownikom i detalistom różnicę ceny zakupu od zapasu przez nich posiadanego w dniu wejścia w życie obniżki, a dającego się ustalić na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg przychodu i rozchodu.

(3) W razie podwyższenia cen wyrobów tytoniowych hurtownicy i detaliści obowiązani będą analogicznie wyrównać gotówką Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu różnicę ceny od posiadanego zapasu.

§ 18. Detaliści i drobni sprzedawcy wyrobów tytoniowych, z wyjątkiem drobnych sprzedawców, prowadzących sprzedaż „domową“, „ruchomą“ i „sklepową“ w sklepach mieszanych, obowiązani są sprzedawać znaczki pocztowe.

§ 19. Nadzór nad sprzedażą wyrobów tytoniowych należy do władz skarbowych oraz organów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 20. Osoby, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego będą prowadziły sprzedaż wyrobów tytoniowych na podstawie zezwoleń przewidzianych w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617), winny nie później niż do dnia 10 marca 1938 r. zamienić to zezwolenie na nowe przewidziane w § 5 ust. (4) rozporządzenia niniejszego.

§ 21. Wprowadza się w życie postanowienia ustawy z dnia 9 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 218) na całym obszarze Państwa z wyjątkiem m. st. Warszawy z dniem 1 marca 1938 roku, a na obszarze m. st. Warszawy z dniem 10 marca 1938 roku.

§ 22. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1938 roku, z wyjątkiem obszaru m. st. Warszawy, na którym wchodzi w życie z dniem 10 marca 1938 roku.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 676) i z dnia 31 października 1935 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 30 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 509).

Minister Skarbu: (—) E. Kwiatkowski

Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 września 1937 r. nr. 71).

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

Określenie pojęcia groźby bezprawnej (art. 91 § 4 k. k.).

1. Groźba bezprawna zachodzi zarówno wówczas, gdy opiera się ona na faktach zmyślonych, jak i wówczas, gdy opiera się na faktach prawdziwych, a więc gdy zagrożony rzeczywiście dopuścił się czynu, mogącego spowodować odpowiedzialność karną, albo gdy wiadomości, których rozgłoszeniem sprawca grozi, odpowiadają rzeczywistości.

2. Groźba bezprawna nie musi być skierowana do pokrzywdzonego bezpośrednio, lecz może być skierowana do niego także za pośrednictwem osób trzecich (10 XI 36 nr 2 K. 1084/36).

Przesłanki w skardze rozwodowej jako zniesławienie. Zbieranie dowodów do wszczęcia sprawy rozwodowej a czyn bezprawny (art. 255 k. k.).

1. Skarga rozwodowa, jako akt procesowy, przewidziany w ustawie cywilnej, jest tym samym czynnością prawną, za czym przesłanki jej w zasadzie nie mogą stanowić zniesławienia, którego warunkiem jest bezprawność działania.

2. Brak dowodu prawdy nie świadczy sam przez się o świadomie fałszywym przedstawieniu faktu, skoro nie każdy fakt, który w rzeczywistości się zdarzył, może być poparty materiałem dowodowym.

3. Zbieranie niezbędnych do wszczęcia procesu dowodów, będąc przygotowaniem do podjęcia czynności prawem przewidzianej, nie stanowi czynności bezprawnej (16 XI 36 nr 3 K. 1387/36).

Określenie pojęcia „broni palnej krótkiej". Art. 47 rozp. Prezydenta R. P. z 27 X 1932 (Dz. U. poz. 807/32).

„Bronią palną krótką" jest jedynie broń, używana zasadniczo do osobistej obrony, w szczególności zaś wszelka broń, należąca do typu pistoletu lub rewolweru. Skrócenie lufy przez częściowe jej ujęcie, nie nadaje karabinowi charakteru broni palnej krótkiej (23 XI 36 nr 3 K. 1701/36).

Zbiórki publiczne art. 1 i 13 ustawy z 15 III 1933 r. (Dz. U. poz. 162).

Z zestawienia art. 1 i 13 powołanej ustawy wynika, iż ustawa o zbiórkach publicznych nie utożsamia pojęcia „publicznego" zbierania ofiar z pojęciem zbierania na „miejscach publicznych". Obchodzenie przeto mieszkań prywatnych i dostępność w ten sposób do nieokreślonej liczby osób z prośbą o ofiary, odpowiada pojęciu publicznego ich zbierania w rozumieniu powołanej ustawy (3 XI 36 nr 3 K. 1371/36).

(—) St. Czerwiński.

(Przedruk z Gaz. Adm. Nr. 12 z dnia 15 czerwca 1937 r.)

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.